

საქართველო

№ 40

ყოველდღიური საკლავიკო, საკონსერვატიული და სალიტერატურო გაზეთი

№ 40

ბელის მოწერა და დასაბეჭდილი განცხადებანი მიიღება „საქართველოს“ რედაქციასა და კანტორასში ყოველდღე კვირა-უკვირების გარდა, დილის 9-ს-მდე. ხელმოწერილი წერილები არ დაბეჭდვება; დაუბეჭდავი მკითხველები და კორესპონდენტები სულ არ იხიბებენ; იხიბება ერთი თვით მხოლოდ დიდი წერილები და მოთხოვნანი.

რედაქცია და კანტორა იმყოფება: თბილისში, მოსკოვის ქუჩაზე, № 4.

ფოსტის ადრესი წერილებისა და ფულსისათვის: Тифлис, редакция „Сакартвело“, поч. ящик № 76

განცხადების ფორმა
ჩვეულებრივი წევრებისა და სხვათა განცხადებები ჰაერით უკეთესად მიწოდების გარეშე 20 კა. კაგკისის გარეშე მიღებული განცხადებები ფასი: სტრუქტურის პეტრი 1 გვ. ელბრე 50 კ. 4-ზე 30 კ. ტექსტი 80 კ. სამგლოვიარო განცხადება თითოეული ზომით 15x2 ღირს 6 მ.; 20x2 ღირს 8 მ., 25x2 ღირს 10 მ. 3 საათის შემდეგ (მიიღება მხოლოდ ა. კალანდარიძის სტამბაში) ელირ. პეტრ. და მატეონი № ღირს ყველგან 10 კაპ.

გ ა ზ ე თ ი
„საქართველო“
ყოველდღიური საკლავიკო და სალიტერატურო გაზეთი.
მთელი წელი—15 მ., 1/2 წელი—9 მ., 3 თვე—5 მ., 1 თვე—1 მ. 80 კ.
წლიური ბელის მოწერის ფასი შეიძლება ნაწილ-ნაწილად იქნას გარდასული წლის ბელის მოწერის ღირსი—7 მ.; 1 მარტის-თვის 5 მ. 1 ივნისისათვის 8 მ. მისამართის გამოცვლისათვის ქალაქგარეთელმა ბელის მოწერა უნდა წარმოადგინოს 50 კ. ფოსტის მარკით.

რედაქციის მისამართი: თბილისი, მოსკოვის ქუჩა № 4, ანუ ფოსტის ყუთი № 76 (почт. ящик № 76).

კანტორა ღია: დილით 9—8 საათამდე, საღამოს 5—7 საათამდე.

1 თებერვლიდან წლის ბოლომდე გას. „საქარ.“ ელირება 13 მ.—75 კ.
ვისაც სურს ბელის მოწერის ფასის გაწვევას იმდენად, ბელის მოწერისათვის 5 მ. 75 კ. უნდა წარმოადგინოს, დანარჩენი კი 1 მარტს და 1 ივნისს, უკვე გამოცხადებულს საერთო წესის სიხვედრით.

რედაქტორი: სანდრო ზანდიაშვილი.
გამომცემელი: ამხანაგბა „საქართველო“.

განცხადება
„ახალ კლუბის“ გამახსნელისათვის
ამით აღწევს კლუბის წევრი, რომ ნაცვლად 8 ამა თებერვლისა,
წლიური საზოგადო კრება
დაინიშნა ამავე თებერვლის 22 საღამოს 9 საათისათვის.
კლუბის წევრების მე-29 მუხლის თანახმად კრება კანონიერად ჩაითვლება, რამდენი წევრიც უნდა დაესწროს.

განახალიწველი ხაზები: 1) მიმდინარე საკითხები, 2) წესდების რამდენიმე მუხლას შეცვლის შესახებ, 3) განხილვა და დამტკიცება 1916 წლის ანგარიშისა, 4) განხილვა და დამტკიცება 1917 წლის შემოსავალ-გასავლის აღრიცხვისა და 5) არჩენილი მანახლისათვის, მათი კანდიდატებისა, სარევიზიო კომისიის წევრებისა და კლუბის წევრთა და მუდმივ მოიარაღებით.

(3-579-3)

კ. გ. კაკანელი
იბრუნება და მამამ გამომავალი ორბინალური ნაწარმის
ტანჯვა და შეთქმულება
(რუსულად)
შინაობა: 1. Fiat lux, 2. მეცნიერულ მსოფლმხედველობის მეტაფიზიკური დირექცია, 3. ნეიტრალური გაუფრთხილება, 4. რელიგია და მეცნიერება, 5. მისაღება თუ არა ეს ცხოვრება, 6. ინდივიდუალობა და საზოგადოება, 7. ტანჯვა და შეთქმულება, 8. ტანჯვა ნების შემოქმედებაში, 9. ტანჯვის იდეა ქართულ ლიტერატურაში, 10. ორბინალური სივრცე, 11. „ორბინა“ და „მერანი“, 12. სიტყვა და სინამდვილე, 13. იდეა ქართულ ენაში და სხვა...

ბელის მოწერა მიიღება შემდეგი მისამართით: Тифлис, Дворцова, Общество Грамотности Груз. Зав. книж. магазином Ивану Авалшвили. ბელის მოწერისათვის წიგნის ფასი—2 მ. გამოცემის შემდეგ წიგნი ელირება 2 მ. 50 კ. წიგნი გამოვა აპრილის 15—20, 1917 წ.

(6-526-4)

14 თებერვალს კ. დუშეთიდან 3. არა-ნიხამდე მინავალმა გასა
დაცკარგე
ტყავის პორტმანი, შიგ დო უფალი პასპორტის დუბლოკტი ობოლეგის სამხარო სამართლებრივ-სამედიკოლო, „სახარკა“ სამხედრო ბეგარისა და ფულად 380 მანეთი. პორტმანზედ იყო მიკრული სადარბაზო სურათი რუსულად დაბეჭდილი Георгий Ермолаевич Шанидзе. Душетъ, Тваливи.

უმორჩილესად ესთხოვ მნახველს დამბრუნოს დოკუმენტები პირადად ან ფოსტით და თუ დასახელებს თავის გარდას, მიიღებს ჯილდოს გარდა იმ 380 მანეთისა კ დღე 50 მანეთს. მისამართი: Душетъ, Тваливи Г. Е. Шанидзе.

მ ძ ი მ ი
კ. ივ. ბალაჩაშვილი
გათაშვილის
იღებს ავადმყოფებს:
დილით 9—2 საათ. სარ. 5—7 საათ.
ჩეტქიზის ფილიალის და რეფერატის ქუჩის კუთხე № 20.

მ ძ ი მ ი
ივანე თიკანაძე
დაბრუნდა და განახალა ავადმყოფების მიღება საღამოს 5—7 საათამდე.
მისამართი: კიროვნის ქუჩა, 18.
ტელეფონი № 11—82.

მ ძ ი მ ი
კ. ლ. შალაგერიძე
იღებს საბებიო და საწვილისათვის ავადმყოფთ სიღამოს 5—7 საათამდე.
მისამართი: პეტროვარდის ქუჩა № 7.

ახალ კლუბისთვის
საჭირთა კავალდინეარები
მსოფლიო შუაგლიანთ მიმართონ კონსერვატიული
დილით, 11 საათიდან 3 საათამდე.
(3-585-1)

ხარფუხის საზოგადო კლუბი
(მიხეილის პროსპექტი, № 163, საზამთრო შენობა)
საშაბათს, 21 თებერვალს,
სინამატოგრაფი
სიმპიონი ორბინელი
სტუმრები საზოგადო წესით. — დახაწყვის ხაღამოს 8 1/2 საათზე.
(1-587-1)

გამომცემა ან. მატეონი მიხ. მარტოშვილი
ნ. ბარათაშვილის ლექსები
და წერილები
სრული ავადმყოფი გამოსავალი სურათებით.
გამოცემაში დაბეჭდება სრული ტექსტი ერთი ვარიანტისა და აღნიშნული იქნება ყოველი, სულ მცირე განხილვისა, დანარჩენი ვარიანტებისა. წიგნს დარღვეული ექნება ვრცელი ბიოგრაფია და წერილები ნ. ბარათაშვილის შემოქმედების შესახებ:

ბ. გორგაძის — „ნ. ბარათაშვილის ლექსის ფორმა“.
ე. თაყაიშვილის — „ხელნაწილის მიმოხილვა“.
ნ. დუშაშვილის — „მწიფილი სველი და ნ. ბარათაშვილი“.
გ. მუხრანბეგის — „ცხოვრება და პოეზია ნ. ბარათაშვილისა“.
ბ. ზობაძის — „ნიკო ბარათაშვილი“.
დ. უზნაძის — „პოეტის სული“.

გარდა ამისა თვითივე ლექსს ექნება დავრცელებითი ისტორიულ-ბიბლიოგრაფიული განმარტება.

წიგნი შემკული იქნება სამოცხე მეტი სურათით (იმ ადგილებზე, სადა და პირების, რომლებსაც წარმოადგენს ნ. ბარათაშვილის ლექსებისა და წერილების) და პოეტის მრავალს ავტოგრაფით.

წიგნის ფასი ბელის მოწერით სამ მანეთ-ნახევარია (3-50). სამსი ცალი დაბეჭდება სველ ქაღალდზე და ელირება ხუთი მან.
(10-555-4)

ზაკანაძე
და
საქმლისათვის, ღვინისათვის სიგაპა
ი ს ვ ი დ ე ბ ა
„კავკასიაში ტენი-ქიმიურ წარმოებათა ამხანაგობაში“.
თბილისი, დიდუბე, ქუთაისის ქ. 2.
5-588-1

პარტიული ანგარი?
მიუხედავად ჩვენის ყოველგვარ უკუღრმობისა; უნაითობისა და საზოგადოების მოშაშაშისა წერილმან პარტიულ სტრუქტურებთან, აბა, ვინ იფიქრებდა, რომ აქ, საქართველოს გულში, შესაძლო ყოფილიყო ყოველივე ის, რაც ჩვენს თვალწინ გარდაიწვილა კვირას, 19 მარტს, წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების კრებებზე?

წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების კრება უნდა ღრმად იყოს და ამ კრებისთვის ორი ჩვენი სახელოვანი „პარტია“—სოციალ-დემოკრატიული და სოციალისტ-ფედერალისტები—სამეგრეო-სამცხეთო დარბაზები, საიდან სდ მოუძებნიათ და მოუყვანიათ თავისიანები—ქალი, კაცი, მოხუცი, ბავშვი, საწერო ბილეთები წინასწარ ჩიბითი შეუქმენიათ და თვითანებში დაურჩევიათ. ასეთი თავგანწირულება, რასაკვირველია, ნაყოფს გამოიღება და მართლაც კვირის კრებას დასწრით არა ორმოცი, არს სამოცი წევრი, ვინც და საზოგადოების ახლო და მას შეძლებისადაგვარად ემსახურება, არამედ ათასზე მეტი. პირველი და სასტიკი ბეჭობა განაღდა თავმჯდომარის არჩევს გარშემო. უნდა აერჩიათ არა უმდიდრესი თავმჯდომარე საზოგადოებისა, რომელიც წ. კ. გ. საზოგადოების მუშაობას სათავეში ჩაუდგებოდა, არამედ კრების თავმჯდომარე, მხოლოდ ერთი ან ორი სტადიისთვის. ათასი კაცი მთელი დღე ამ არჩევნისთვის იღწო-

დასელები და „საქართველოებში“ ერთმანეთს ბლოკით შეეკრენ, რომ ელივია გაიყვანონ თავმჯდომარეთი. ასევე დასელები მოუხმობდნენ თავისიანებს სასტიკის ბრძოლისთვის არასოციალისტურ და ზურჯუაზულ პარტიების წინააღმდეგ, ორივე ამ მიმართულებებში კარგად კი იცოდა, რომ ამ საშინელს სარჩევნო კორინტელში, როგორც წინათაც, მათ სხვა არავინ გამოედევნოდათ და ამ სახელოვან ბრძოლაში პირისპირ მარტო დარჩებოდნენ.

რით შეიძლება გამართლოს კაცმა ჩვენის საზოგადოებისთვის სამარცხენო სურათი კვირისა? განა კრებებზე ელივას, ან ლახისშვილის, ეფუძლება მარტო ისეთი ეროვნულ მნიშვნელობის საკითხი, რომ ამისთვის ათასი კაცის ლაშქარი შეიყვაროს და მთელს დღის განმავლობაში ამითი ძალა, ენერჯია და დრო იხარჯოს? რამდენი შრომა უნდა გავწიოთ კრებამდისაც ამ საქმის მოსაწყობად! „შეგნებულნი ამხანაგების“ ეს ენერჯია უბრალო პირ-მეცხედრით სამაჲ, ოთხას ცხენის ძალას, და ეს ძალა რომ წვრილმან პარტიულ კონკლობას კი არ მოხმარებოდა, არამედ წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებაში დამკვიდრებულ პარტიულ ბრძოლისა, რომელიც ასეთს საშინელს ფორმებსღებულს? ეს საზოგადოება წერა-კითხვის გამავრცელების საქმეს ემსახურება. ის მიტაცებს ქართულს ანბანს და მას ხალხში ავრცელებს. განა შესაძლებელია, რომ ქართული ანბანი იყოს პარტიული—ფედერალისტური თუ სოციალ-დემოკრატიული და ეს ანბანის გავრცელება-ქართული მოღვაწეობა? სადამდის მიგვიყვანს ასეთი პარტიული ველურობა? პარტიული ანბანი, პარტიული სკოლა, პარტიული და სხ. ვის უნდა ეხება, სად გაგონილი? და იმ ბარბაროსთ, რომელნიც განამტკიცებენ ხოლმე ჩვენს საზოგადოებაში ასეთ ველურობას და მით სამარცხენო ერთს კულტურას, რყვინან მის წინაშე და არღვევენ საზოგადოებრივ ცხოვრებას, თავი მოაქეთ თავის მამულიშვილობით, ხალხს სიყვარულით და ერთგულებით... კვირის მკვავის მოვლენები უმედეგო არიან არ ჩაივლის. ასეთმა მოღვაწეობამ დააუსტა და დააუძღურა ჩვენი ეროვნული არსი, დაუკარგა მას სულიერი ძალა და წინაგობრივი მიზიდულობა. ამანვე დადუნა კვირით ის წმინდა საქმე, რომლის სახელით უღიერათ სარგებლობდა კვირის პარტიული ლაშქრები. აღარ არის არავისთვის სადღეობა, რომ წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას უკვე აღარ აქვს საზოგადოების თვალში ის მორალური ფასი და მნიშვნელობა, რომელიც მოპოებული ჰქონდა მას სახელოვან და მარცხებულთა და მათსა თანამშრომელთა წმიდა უზაღო გარჯით და შრომით.

რომელი განვიფიქროს მოსაზრებით შეიძლება გამართლება წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებაში დამკვიდრებულ პარტიულ ბრძოლისა, რომელიც ასეთს საშინელს ფორმებსღებულს? ეს საზოგადოება წერა-კითხვის გამავრცელების საქმეს ემსახურება. ის მიტაცებს ქართულს ანბანს და მას ხალხში ავრცელებს. განა შესაძლებელია, რომ ქართული ანბანი იყოს პარტიული—ფედერალისტური თუ სოციალ-დემოკრატიული და ეს ანბანის გავრცელება-ქართული მოღვაწეობა? სადამდის მიგვიყვანს ასეთი პარტიული ველურობა? პარტიული ანბანი, პარტიული სკოლა, პარტიული და სხ. ვის უნდა ეხება, სად გაგონილი? და იმ ბარბაროსთ, რომელნიც განამტკიცებენ ხოლმე ჩვენს საზოგადოებაში ასეთ ველურობას და მით სამარცხენო ერთს კულტურას, რყვინან მის წინაშე და არღვევენ საზოგადოებრივ ცხოვრებას, თავი მოაქეთ თავის მამულიშვილობით, ხალხს სიყვარულით და ერთგულებით... კვირის მკვავის მოვლენები უმედეგო არიან არ ჩაივლის. ასეთმა მოღვაწეობამ დააუსტა და დააუძღურა ჩვენი ეროვნული არსი, დაუკარგა მას სულიერი ძალა და წინაგობრივი მიზიდულობა. ამანვე დადუნა კვირით ის წმინდა საქმე, რომლის სახელით უღიერათ სარგებლობდა კვირის პარტიული ლაშქრები. აღარ არის არავისთვის სადღეობა, რომ წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას უკვე აღარ აქვს საზოგადოების თვალში ის მორალური ფასი და მნიშვნელობა, რომელიც მოპოებული ჰქონდა მას სახელოვან და მარცხებულთა და მათსა თანამშრომელთა წმიდა უზაღო გარჯით და შრომით.

ამ სათაურით ცნობის მკვავად გაზეთი „უტრო როსია“-ში სწერთ: „მოსკოვის ქართულთა კალონის პოლიტიკური ფიქრი და ზრახვანი პირდაპირი ანარქიკლია იმ საერთო ეროვნულ ინტელექტსა და მლოდინისა, რომელსაც მთელი საქართველო განიცდის დღევანდელ ომის ზედაგულნი. მოსკოვის ქართულთა წრეებში ჰეიქ-

პაპასიის პირობა
ჩვენში საერთო თვითმართველობის შემოღების შესახებ საერთო თათბირის დასრულებისას რუსულ პრესაში დიდი განგაში ატყდა. თათბირზე სომეხთა უმცირესობის დამარცხება რუსეთის ლიბერალურ განთავსება ქართველებს და მუსულმანებს რეპრეზენტაციასა და მოვიწინებლობაში ჩამოართვის.

ეს განთავსება, როგორც მოგახსენებთ, სომეხთა ფულიან ქსიბეებში დღევანდელ განგაშში აბრიათ არა იმით ინტერესებისთვის იარაღი რომ აისახან, გასაკვირველი არ არის. ამის შემდგომ ეს ხმარობა ცოტად მისცა და და ამჟამად აქა-იქ თუ გაისმის სომხური ცილო რუსულს პრესაში.

საერთო საქონის მიკვლევაში ბ. ველებსკი-პეტი ვერ აიშორა თავიდან ეს მაცდურება და ამანაც რამოდენიმე წერილი უღვნა კავკასიის ერობას,

ქართულნი
ამ სათაურით ცნობის მკვავად გაზეთი „უტრო როსია“-ში სწერთ: „მოსკოვის ქართულთა კალონის პოლიტიკური ფიქრი და ზრახვანი პირდაპირი ანარქიკლია იმ საერთო ეროვნულ ინტელექტსა და მლოდინისა, რომელსაც მთელი საქართველო განიცდის დღევანდელ ომის ზედაგულნი. მოსკოვის ქართულთა წრეებში ჰეიქ-

